

ὁσάκις σοὶ ὁμιλοῦν. Εἶν' ἔτοιμοι νὰ σοὶ δώσωσι πληροφορίας δι' ὅ,τι τοὺς ἐρωτᾷς· νὰ σέ εἰσαγάγωσιν εἰς τὴν οἰκίαν των, νὰ σοὶ ὁμιλήσωσι διὰ τὴν πατρίδα των καὶ νὰ σοὶ προσφέρωσι, ψαράκια τιγανητά, τὰ ὅποια ἡγόρασαν ἀπὸ πρωῒας ἢ κεφτέδες, τοὺς ὁποίους ἡτοίμασαν διὰ νὰ λάβωσιν αὐρίον μεθ' ἐαυτῶν εἰς τὴν ἐργασίαν των μακράν, καὶ ποτήριον οἴνου, γευστικωτάτου, τὸ ὁποῖον ἔστειλεν εἰς αὐτοὺς κάποιος κουμπάρος ἀπὸ τὴν Θήραν.

Αἱ δὲ γυναῖκες των εἶνε πιστὰ ἀποτυπώματα τῶν ἀνδρῶν, ὑπήκοοι καὶ ἐργατικά· ἐρασμιότης ἐπιχύνεται ἐφ' ὅλου τοῦ σώματός των, ἐρασμιότης οὐχὶ τόσοσιν τῆς καλλονῆς, ἀλλὰ τῆς προθύμου μερίμνης τῆς συζύγου τῆς μητρὸς καὶ τῆς οἰκοδεσποίνης. Σοὶ ὁμιλοῦν μὲ σκυμμένην κάτω τὴν κεφαλὴν· ἀποκρίνονται μὲ τόνον μεγαλλοχολίας ὅταν τὰς ἐρωτᾷς διὰ τὸν τόπον των, μειδιῶσι ὅταν τὰς ὁμιλεῖς διὰ τὰ τέκνα των καὶ κοκκινίζουν ὅταν ἐπαινῇς τὴν μερίμνάν των. Ἄν καμμίᾳ τούτων σέ ἴδῃ βλέποντα κάτω τὴν ἄποψιν, σέ ἐπισκοπεῖ πρῶτον ἀπὸ τοῦ παραθύρου, σέ ἐξετάζει ἀπὸ κεφαλῆς μέχρις ὀνύχων καὶ ἀντὶ τῆς ἐμπνεύσεως ἐμπιστοσύνην, ἀν ἀναγνώσῃ ἐπὶ τοῦ προσώπου σου εὐφροσύνην διὰ τὸ ἐκτυλισσόμενον ὑπὸ τοὺς πόδας σου θέαμα, δὲν σέ καλεῖ εἰς τὴν οἰκίαν ὅπως ὁ ἄνδρας τῆς, σοὶ προσφέρει ὅμως κάθισμα ἀν θέλῃς ν' ἀπολαύσῃς ἀνετώτερον τὴν σκηνογραφίαν, μὲ χρωπὸν πρόσωπον ὡσεὶ ὑπερήφανος διότι κατέχει τοιαύτην θέσιν ὁ οἰκίσκος τῆς· σοὶ δεικνύει τὰ μονοπάτια χαμογελῶσα, σοὶ διηγείται ὅτι τὸ νερὸ τὸ φέρουν κατὰ κοποὶ ἀπὸ κάτω, ὅτι τὰ ὀθόνια των τὰ ἀπλώνουν ὀπίσω εἰς τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου καὶ ἐν τῇ ῥύμῃ τοῦ λόγου τῆς παρασυρομένη σοὶ παραπενοῖται ὅτι εὐρίσκεται ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν ἐξορίαν τοῦ Ἀδάμ. Ἄν ὅμως εἴπῃς εἰς αὐτὴν νὰ ἀφήσῃ αὐτὴν τὴν ἐξορίαν θ' ἀπαντήσῃ προθύμως ὅχι, χιλιάκις ὅχι! Διότι κατὰ τὰ ἄλλα εἶνε καλὰ ἐκεῖ· ὑγεία, μακάρι πάντοτε· ἀέρα δροσερόν, θέαν ἐξαισίαν, ἥλιον... δὲν τὰς μέλει καὶ τὸσον διὰ ἥλιον.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΡΚΑΒΙΤΕΑΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ὑπάρχουσιν ἐλαττώματα, ἅτινα προφυλάττουσιν ἀπὸ τινὰς ἐπιδημικὰς κακίας. Οὕτως ἐν καιρῷ πανώλους δὲν προσβάλλονται πολλάκις ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ οἱ πάσχοντες ἐκ τεταρταίου πυρετοῦ.

*

Αἱ ἐφημερίδες εἶνε οἱ σιδηρόδρομοι τοῦ ψεύδους.

*

Ἡ ἐπιθυμία τῆς εὐτυχίας φαρμακεύει τὴν ἀπόλαυσιν.

ΧΑΡΑΛΔΟΣ

Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ

BYZANTINON ISTOPHMA

~~~~~*~~~~~

(Συνέχεια, ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Ἐν ἄλλῃ δὲ πάλιν περιπτώσει, μαχόμενος ἐν Συρίᾳ, ἐπεσκέφθη τὴν Παλαιστίνην, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Ἱερουσαλήμ, ὅπου παρέμεινε δέκα ὅλας ἡμέρας. Γνωρίζων ἤδη τὴν κλεινὴν τοῦ Ἑλληνισμοῦ πρωτεύουσιν, τὰς Ἀθήνας, μεγάλην ἡσθάνθη χαρὰν ἐκ τοῦ συνεγγυς μελετῶν καὶ τὰ τῆς ἱερᾶς τοῦ χριστιανισμοῦ κοιτίδος, τῆς ἐπιγείου ταύτης Σιών. Καὶ προσεκύνησε μὲν εὐλαβῶς τὰ σεπτὰ τεμένη, τὴν τε φάτιν τῆς Βηθλεὲμ καὶ τὸ σπήλαιον τοῦ Γολγοθᾶ, ἀλλ' οὐχ' ἦτοον ἀπέμεινε πιστὸς εἰς τοὺς Ἄζους. Σχετισθεὶς πλέον τὰ διάφορα τῆς γῆς ἔθνη, εὗρεν αὐτὰ πάντα τὴν ἰδίαν πίστιν ὡς μόνην ὀρθὴν κηρύττοντα, καὶ τὰς λοιπὰς μετὰ θλιβεράς, ἀλλὰ καὶ γενικῆς μικρονοίας ἀναθεματίζοντα καὶ βδελυσσόμενα. Ἐπείσθη δὲ σὺν καιρῷ ὅτι πάντα τὰ θρησκείματα κέκτηνται τὴν αὐτὴν ἀκριβῶς ἀξίαν, ἥτοι αὐθόρμητόν τινα λατρείαν ὄντος ὑπερτάτου καὶ ἀγνώστου, ἐξ οὗ τὰ πάντα ἐπήγασαν, συγκεκαλυμμένην ὑπὸ τὸν φόρτον παντοίων ἀνθρωποτεύκτων καὶ συνήθως τερατομόρφων μυθευμάτων. Ὅλοσχερῶς δὲ φωτισθεὶς περὶ τῶν ἀντικειμένων τούτων διὰ μακρὰς μελέτης καὶ σκέψεως, ἐσεβάσθη ἑκτοτε πάντων ἀνεξαίρετως τῶν ἀνθρωπίνων γενῶν τὰς πεποιθήσεις, ἀλλὰ διετήρησεν ἐκείνην, ἐν ᾗ ἐγεννήθη, ὡς ἔχουσιν μετὰ τῶν λοιπῶν κοινὸν τό τε πλεονέκτημα τῆς πιθανῶς ἀληθοῦς καίτοι ὁμιχλώδους βάσεως, ὡς καὶ τὰ μειονεκτήματα τῶν τερατολογημάτων, δι' ὧν ἡ ἀνθρωπίνη δεισιδαιμονία περιέβαλλε τὴν βᾶσιν ἐκείνην.

Ἀλλὰ περὶ μίας τῶν ἐν λόγῳ στρατιῶν γενήσεται κατ' ἀνάγκην εὐρύτερος λόγος, καθ' ὅσον ζωηρὸν κέκτηται δι' ἡμᾶς τὸ ἐνδιαφέρον.

Ὀλιγίστας ἔχομεν εἰδήσεις περὶ τῆς κατὰ τὸν μεσαίωνα τύχης τῶν Ἀθηναίων, γνωρίζοντες μόνον ὅτι διέσωζον πάντοτε ἀπαύασμά τι τῆς ἀρχαίας αἰγλῆς, ἐκ μαρτυρίας ἰδίως, ἣν, κατὰ παράδοξον συγκυρίαν, εὐρίσκομεν εἰς τὰ δημῶδη ἄσματα τοῦ βορρᾶ. Ἐν ἐνὶ αὐτῶν φημίζεται ἡ ποτὲ περιβλεπτος πόλις ὡς μήτηρ πάσης ἐπιστήμης, ὡς τροφὸς τῶν φιλοσόφων, καὶ μηδεμίαν ἔχουσα ὁμοίαν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν φήμην. Καὶ πολὺ μὲν τοῦ ἐπαίνου τούτου ὀφείλεται· εἰς τὸ εὐφάνταστον τοῦ ποιητοῦ, καθ' ὅσον ἀλλαχόθεν γνωρίζομεν ὅτι ἀσυγκρίτως ἀφνειότεραι καὶ πολυπληθέστεραι, κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐποχὴν, ἦσαν πόλεις ἑτεραι, ἐν αἷς προεξήρχον αἱ Θῆβαι καὶ ἡ Κό-